

או אחרת בכנסת. סיעתה של אלוני בי כנסת אינה הומוגנית גם היום, וגם אם ניתן להניח כי השניים הנוספים שהיא תצטרף יהיו אנשים שלה. הרי לרובינשטיין יהיה מובטח כימעת רוב נגד אלוני בהת-לטות הסיעה.

לפני תחילת הכנס נפגשו כמה ממנהיגי שתי התנועות. ידימינו של רובינשטיין ואחד מראשי המתנגדים לאיחוד עם אלוני, צבי מיתר, דרש — בגיבויו המלא של רובינשטיין — כי מועצת ר"צ תכריז

מאח

יוסי ינאי

שהיא מתאחדת עם שינוי ולעולם לא תתאחד עם מוקד. אלוני סירבה, וטענה: "אנחנו דנים עכשיו עם מי אנחנו הולכים, ולא עם מי אנחנו לא הולכים. אני לא פוסלת אלוף-מישנה בצה"ל" אמרה, כי התייחסה אל ח"כ מוקד, מאיר פעיל.

הפתעה בכנס היוו הצהרותיהם של שני האורחים, מרינסקי ואליאב. אליאב הודיע, מבלי שיידע כלל כי האיחוד טורפד, כי אינו מתכוון להצטרף לאיחוד של ר"צ עם שינוי בלבד, מפני שלדעתו יהיה זה גוף ימני.

אריה מרינסקי, אשר ירד לסוף כוונותיה של אלוני לדחוק אותו החוצה, הציר בנאומו כי הוא אינו מכיר כלל ביישות פלסטינית. אלוני לא יכלה לקבל קריאתו תגר זו. היא הצהירה מיד כי אינה יכיר לה להתאחד עם מי שאינו מכיר באחת מן האויות המרכזיות של דיעותיה. לכל הגאספים בכנס בכפרי-שמריהו היה

רובינשטיין: ימין

שולמית אלוני: לא רוצה מתחרים

סיטת הליאביב, אמנון רובינשטיין. לרובינשטיין יש מיספר תכונות אשר חיבבו אותו על תומכי תנועות-המחאה. הוא היה דמות ידועה מהטלוויזיה, בעיקבות תוכניות בומרנג שאתן הינחה. הוא היה צעיר יחסית (44). בעיקבות מספר הערות שלו בבומרנג אפשר היה גם לראותו כאנטי-מימסדי, והוא דיבר על דמוקרטיה ושינוי, יחד עם היותו בן אחת המישפחות העשירי

צה לפרוש מהממשלה, ולא שמר איתה על חזית אחת. הוא העמיד את האינטרס המיפלגתי-כלכלי של ל"ע מעל לרעיון האיחוד והנאמנות. גם לאחר בגידתה של ל"ע בה, עדיין שומרת לעצמה שולמית אלוני אופציות להתחלת רומן חדש עם מפלגה זו, בדמות "חוגי הצעירים" של ר"צ ול"ע — המתפקדים שכב אל שכב — ובדמות סניף ירושלים שלה, אשר לקח

גנת מתחת לחופה

רות ביותר בארץ, ומקובל על המימסד ועל הציבור ה"מיושב".

גם אסא קדמוני וגם מוטי אשכנזי הלכו לעולמם, פוליטיקה ותנועותיהם גוועו. אולם רובינשטיין החל אוסף את השיירים של התנועות ההמוניות, ובזכות כסף רב שי בא ממקורות מיסטרוריים, מודעות-ענק ויחסי ציבור נמרצים, הצליח להפוך יורשן הבילעדי של תנועות-המחאה.

כאשר התפוצץ הבלון של שולמית אלוני ני והליברלים העצמאיים פנתה אלוני, באופן טבעי, אל שינוי ואל אמנון רובינשטיין. השדכן בין השניים היה אביטל מוסינזון, מנהל תיאטרון ירושלים. מוסינזון, הנמצא עתה בחופשה-ללא-תשלום מרשות השידור, הוא אחד מפעילי תנועתה של אלוני, אס"כ אינו מכהן בה בי שום תפקיד רישמי, הוא ידוע כדובר נאמן של התנועה וכאחד מראשי סניף ירושלים של ר"צ.

כאשר התנהלו מגעים בין ראש הר ממשלה לבין ר"צ, ערב פרישתה של אלוני מהממשלה, היה מוסינזון היחידי מר"צ שאינו חבר המזכירות של תנועה זו, שהשתתף במישלחות אל ראשי-הממשלה.

למוסינזון, בנו של הסופר יגאל מוסינר, באתה עת הפעיל בתנועה, יש עבר משותף עם אמנון רובינשטיין. אביטל היה מסיק תוכנית בומרנג שאתה הינחה רובינשטיין ובין השניים התפתחה ידידות אמציה. לאחרונה אין נשמעו ריגונים כאיר לו מתעתד הצמד מוסינזון-רובינשטיין לחד דש את פעילותו המשותפת בטלוויזיה, בתוכנית אחרת. מוסינזון הפגיש את אלוני עם רובינשטיין.

באתה עת החל ח"כ המערך, אריה ("לובה") אליאב, מגביר את קצב בעיסוקו תיו במיפלגת העבודה, שוב נדלק אצל אלוני יצר הסיפוח, ונראה היה לה כי גם כאן מצאה שותף טוב לאיחוד. וגם עם אליאב החלו נוצרים מגעים אשר כוונתם היתה לתגדיל את כוח סיעתה של אלוני בכנסת.

ההבדל בין אמנון רובינשטיין לבין לובה אליאב הוא עצום. רובינשטיין חולם על הקמת גוש פוליטי, ימני בדעותיו, אשר יגווס חלקים גדולים מן הליכוד ומן הישוליים הימניים של מיפלגת-העבודה, וב-ורדאי יבלע את ל"ע.

לובה אליאב: אחי לפרוש? עם מי?

תחת חסותו את נציג ל"ע בעיריית-ירושלים, עורך-הדין אורי הופרט, היושב יותר במשרדי ר"צ מאשר במישרדי מיפלגתו. אך חוגי הצעירים בשתי המיפלגות הם גופים פיקטיביים, פחות או יותר.

בולמוס-הסיפוחים של שולמית אלוני, טראומה שנתורה לה מאז היתה חברת מיפלגה גדולה כמפא"י, לא שכך, הרומן הבא שלה היה עם אמנון רובינשטיין, ראש תנועת שינוי, אשר איש אינו יודע מהו כוחה האמיתי, אולם ברור שהוא קטן בהרבה מאשר 5000 האנשים שבהם מתגדר רובינשטיין.

כאשר קמו תנועות-המחאה שאחרי מילחמת יום-הכיפורים, אלו של מוטי אשכנזי, אסא קדמוני ואחרים, התערור גם הפרופסור-למישפטים מאוניברסי

בשבת שלמני האחרונה נראה היה לכולם כי האיחוד בין תנועתה של שולמית אלוני, ר"צ, לבין זו של פרופסור אמנון רובינשטיין, שינוי, הוא בכחינת עובדה מוגמרת. ימים מיספר קודם-לכן סיימה ועדה מיוחדת שהורכבה מנציגי שתי התנועות, את המצע המשותף המוסכם. סקידו ר"צ מיהרו לשכפלו כדי לחלק אותו בכנס המועצות של שתי התנועות בכפרי-שמריהו, שכונת מגוריה של אלוני, מועצות הכוללות את מרבית הפעילים של שתי התנועות, ושנערך תחת הכותרת: "דרכה של תנועה פוליטית חדשה בישראל".

כדי להיות בטוחים כי האיחוד ייערך על-פי המתכונת שבה רצה כל אחד מהם בנפרד, הזמינו הן אלוני והן רובינשטיין אורחים חשובים. שולמית אלוני הזמינה את ח"כ אריה ("לובה") אליאב, ואמנון רובינשטיין הזמין את אריה מרינסקי.

חדי העין הפוליטית הבחינו כבר אז כי "משהו לא בסדר", אולם עד להתחלת הכנס, נראה היה בכל-יזאת כי המשתתפים ייצאו מאוחדים בסיומו. כשביקשו פעילי ר"צ לחלק בין המשתתפים את המצע המשותף, התנגד לפתע אמנון רובינשטיין. "שתי המועצות ביחד אינן יכולות להחליט על איחוד", אמר לאלוני, "כל מועצה צריכה להחליט בנפרד". אלוני לא קיבלה זאת. מבנה המועצות של שתי התנועות זהה. בכל אחת מהן 70 חברים, כך שהיה ברור לה כי הדחייה של רובינשטיין אינה בגלל סיבה פורמאלית, אלא מהותית.

אופציות

לרומן מחודש

עיימי דרישתו של אמנון רובינשטיין הוחלט על הקמת סיעה אשר תכלול 10 חברים, חמישה מכל תנועה. סיעה זו היתה צריכה לקבל את כל ההחלטות לגבי הפעולה בכנסת — בה יש לאלוני שלוש מקומות, ולרובינשטיין איין. לגבי אלוני, פירושה של החלטה זו הוא גזר-דין מוות לעצמאותה בכנסת. שלושת חברי-הכנסת שלה, ושניים נוספים מסיעתה, יצטרכו להחליט יחד עם עוד חמישה מתנועת השינוי, על כל פעולה מדינית